RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0005 van 14 januari 2014 in de zaak 1011/0685/SA/1/0604

In zake:

1. de heer
2. mevrouw
3. mevrouw

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Konstantijn ROELANDT

kantoor houdende te 9000 Gent, Recollettenlei 9

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

verwerende partij

vertegenwoordigd door:

de heer

Tussenkomende partijen:

1. de vzw

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Wim DE CUYPER

kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57

waar woonplaats wordt gekozen

2. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ZINGEM

vertegenwoordigd door:

de heer

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 16 maart 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de belissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 10 februari 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zingem van 13 oktober 2010 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de eerste tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de sloop van een deel van een oud kloostergebouw.

De bestreden beslissing heeft betrekking op percelen gelegen te en met kadastrale omschrijving ....

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen met betrekking tot de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 4 juli 2011, waarop de vordering tot schorsing wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Konstantijn ROELANDT, die verschijnt voor de verzoekende partijen, de heer die verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Koenraad VAN DE SIJPE, die loco advocaat Wim DE CUYPER verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en ruimtelijke ordening, die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

1.

De vzw vraagt met op 8 april 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 9 mei 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om dit verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

2. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ZINGEM vraagt met een op 28 april 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 9 mei 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om dit verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

3.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is alleen nodig wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna zal blijken, is dit niet zo.

IV. FEITEN

Op 2 juli 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de heer tussenkomende partij, bij de tweede tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het slopen van deel van bestaand kloostergebouw".

De aanvraag heeft een voorgeschiedenis.

Op 9 januari 2008 verleent de tweede tussenkomende partij aan de vzw een stedenbouwkundige vergunning voor de sloop van het rechterdeel van de kloostergebouwen voor de bouw van een nieuw rust- en verzorgingstehuis.

De aanvraag beoogt de sloop, langs de straatzijde, van het linkerdeel van de kloostergebouwen, meer bepaald van de hoofdgebouwen en van twee dwarsvleugels om het perceel bouwrijp te maken voor de bouw van een nieuwe school.

Het te slopen kloostergebouw is opgenomen op de inventaris van het Bouwkundig Erfgoed. Het staat tevens in het gezichtsveld van de op 24 januari 1944 als monument beschermde Sint-Petrus en Sint-Urbanuskerk.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgesteld gewestplan 'Oudenaarde', gelegen in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

De percelen maken deel uit van de ankerplaats "Kasteeldomeinen van Aaishove, Lozer, Mullem en Wennegem".

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 16 juli tot en met 15 augustus 2010, dienen de verzoekende partijen, samen met anderen, zes bezwaarschriften in.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen, adviseert ongunstig op 14 juli 2010, met verwijzing naar eerdere adviezen waarin het behoud van het oorspronkelijk volume van het klooster bepleit is.

Op 29 september 2010 adviseert de tweede tussenkomende partij gunstig.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert als volgt gunstig op 8 oktober 2010:

. . . .

Het ingediende bouwdossier is volledig en de procedure tot behandeling van deze aanvraag is correct verlopen. Ik sluit mij volledig aan bij de planologische en ruimtelijke motivering van deze aanvraag, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen.

Bijgevolg wordt deze aanvraag gunstig geadviseerd.

. . . "

De tweede tussenkomende partij verleent op 13 oktober 2010 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de eerste tussenkomende partij:

"...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

. . .

Overwegende dat de brandveiligheid en de veiligheid van de huidige infrastructuur in vraag kan gesteld worden;

Overwegende dat de inplanting van het huidige schoolgebouw problemen oplevert inzake verkeersveiligheid, dat andere inplanting van het schoolgebouw (i.c. op de plaats van het bestaand klooster) tegemoetkomt aan een betere verkeersafwikkeling (kiss & ride-zone) en een hogere verkeersveiligheid in de directe schoolomgeving;

Onroerend erfgoedtoets

. . .

Onroerend erfgoed bracht in deze aangelegenheid op 12 december 2004, 14 december 2005 en 9 oktober 2007 advies uit waarbij, uit oogpunt van haar beeldbepalende functie, het behoud van het oorspronkelijke volume van het klooster bepleit wordt.

Bovenstaande adviezen werden uitgebracht in het kader van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag voor de bouw van een nieuw rust- en verzorgingstehuis ten zuiden van het bestaand gebouw. Op 9 januari 2008 werd voor de bouw ervan een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd. Deze vergunning behelst ook de sloop van het meest noordelijke deel van het bestaand klooster. Hierdoor verdwijnt reeds een aanzienlijk deel van het beeldbepalend volume van het bestaand klooster. De erfgoedwaarde van de gevel van het klooster wordt dus reeds gedeeltelijk teniet gedaan door het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning voor de gedeeltelijke sloop van de gevel en het kloostergebouw voor de bouw van een rust- en verzorgingstehuis.

. . .

Voor de volledige site werd door de VZW ......, in samenspraak met RWO Vlaanderen en het gemeentebestuur, een masterplan opgemaakt waarin vooropgesteld wordt om de huidige functies (Gesubsidieerde .... en het rust- en verzorgingstehuis ....) naar de toekomst toe blijven te combineren op desbetreffend perceel.

De aanwezige en toekomstige functies en de daarbijhorende sociaal-economische belangen zijn van enorm groot belang voor de gemeenschap van Huise, Zingem en omstreken. Een gedetailleerde studie van architectuurbureau Mas heeft aangetoond dat de bestaande bouwfysische toestand van het gebouw (kleine klasruimtes, verouderde faciliteiten) niet meer tegemoetkomt aan de hedendaagse noden van de scholengemeenschap en tevens niet meer kan voldoen aan de huidige en steeds toenemende capaciteit van het aantal leerlingen. Hetzelfde onderzoek heeft aangetoond dat de kostprijs van de verbouwing van het bestaand gebouw tot een school die voldoet aan de huidige noden van het hedendaags onderwijs heel hoog oploopt. De kostprijs van dergelijke verbouwing zou meer dan 25% duurder zijn dan een nieuwbouw. De huidige indeling van het klooster maakt het, zelfs na een grondige verbouwing, bijna onmogelijk

de school hierin onder te brengen rekening houdende met alle facetten die hierbij komen kijken (klassen, refter, sportaccommodatie, ...). Bovendien wordt binnen de energieprestatieregelgeving geopteerd om een laag energieschool of passief standaard op te trekken. In de bestaande gebouwen (volle niet-geïsoleerde baksteenmuren, niet geïsoleerde daken, houten roosteringen, ...) is dit zelfs na grondige renovatie onmogelijk.

Een belangrijk element is het beeldbepalend karakter van het bestaand gebouw in de Bij een nieuwbouw kan, door het bestaande volume te behouden, dit beeldbepalende karakter behouden blijven zij het met een andere architectuur.

. . .

Rekening houdend met bovenstaande concluderen we dat de erfgoedwaarde van het bestaand gebouw vooral een emotionele en beeldbepalende waarde is. De omvang van deze waarden zijn echter ondergeschikt aan de economisch onverantwoorde inspanningen die nodig zijn om het gebouw en/of gevel te behouden en er volgens de hedendaagse normen een lagere school in onder te brengen."

..."

Tegen deze beslissing tekenen onder meer de verzoekende partijen op 17 november 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 1 februari 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 18 januari 2011 beslist de verwerende partij op 10 februari 2011 als volgt het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

...

Gelet op het beroep, ingesteld door advocaat Konstantijn Roelandt van de advocatenassociatie , zijnde de raadsman van derden, bij aangetekend schrijven van woensdag 17 november 2010, tegen voormelde beslissing; dat het beroep ontvankelijk is ingesteld;

Gelet op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar;

• • •

2.8 Beoordeling

2.8.2 De juridische aspecten

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

2.8.3 De goede ruimtelijke ordening

. . .

De site maakt deelt uit van een kleine compacte en historisch goed bewaarde dorpskern met de kerk als centrum. Evenwel ligt de site niet centraal in deze kern maar situeert zij zich noordwaarts van de kern omgeven door afsluitende woonlinten.

Het kloostergebouw is opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed.

Het gemeentebestuur heeft een ernstige erfgoedtoets gemaakt.

Het wordt niet ontkend dat de kloostergebouwen een visueel herkennings- en referentiepunt in de dorpskom van Huise zijn en dat zij op verscheidene vlakken, zoals architectuurhistorisch en sociaal-cultureel, een zekere waarde kennen. Het hoofdgebouw aan straatzijde is beeldbepalend door zijn groot voorgevelvlak en kent een welbepaalde ritmiek door de opeenvolgende traveeën. Ook het grote ononderbroken zadeldakvlak met de spits draagt bij tot een directe herkenbaarheid in het straatbeeld maar ook in de verdere omgeving. De nokken van het kloostergebouw en die van de kerk liggen op ongeveer dezelfde hoogte.

. . .

Nu de sloop van het hoofdgebouw over ongeveer een derde van het volume is vergund, zal het bepalend gevel- en dakvlak in zijn geheel sterk in kracht verminderen. Er blijft van het oorspronkelijke kloostergebouw nog $\pm$ 43 m van de 62,60 m gevelvlak over, hetgeen nog steeds een ruimtelijke impact op de omgeving zal behouden. Het gebouw kent nog wel een degelijke structuur maar heeft een groot aantal functionele en bouwfysische tekortkomingen om een gedegen en duurzame invulling te geven aan de vereisten van de school.

Het bijgevoegd voorstel tot nieuwbouw toont een reeds doordacht ontwerp aan waarin het bouwprogramma voor de school is uitgewerkt in een schakeling van zuivere volumes en open ruimtes. De nieuwbouwdelen worden afgedekt met een plat dak, hebben een maximale kroonlijsthoogte van 9 m en blijven daarmee onder de kroonlijsthoogte van het te behouden schoolgebouw. De zadeldakpartij van dit laatstgenoemde gebouw dat in feite uit het straatbeeld was onttrokken door het voorliggende hoofdgebouw, komt volledig in het zicht van de straat en de omgeving te liggen. Het gebouw neemt de betekenis en de beeldwaarde van het kloostergebouw quasi volledig over door zijn afmetingen en volumewerking vergelijkbaar met het beoogde te slopen kloostergedeelte. Daardoor verdwijnen niet alle erfgoedkenmerken van de site, nu het resterend deel niet alleen herinnert aan het hoofdgebouw maar de gekende sky-line ook niet volledig doet verdwijnen.

Het voorstel dat op 3 partijen-overleg werd voorgelegd en dat past in het masterplan voor de site – de invulling van het nieuwe woon- en zorgcentrum, de nieuwe school en de bijhorende buitenaanleg en organisatie van het geheel - toont dezelfde langgevelarchitectuur als van het kloostergebouw, en toont respect voor het te behouden deel, de achterliggende schoolvleugel, door de kroonlijsthoogte van dit bestaande gebouw over te nemen.

Aanvraagster geeft aan dat het integrale behoud van het gebouwencomplex onmogelijk is gezien ook de noodzakelijke aandacht dient besteed te worden aan de hedendaagse verplichte normen en (comfort)verwachtingen. De meerkost aan het eventueel volledig verbouwen staat niet in verhouding tot wat aan erfgoedwaarde zou kunnen gevrijwaard worden. Het college van burgemeester en schepenen deelt eveneens die mening en het standpunt inzake duurzaamheid en duurzame ontwikkeling hierin wordt gevolgd.

Verder kan het beoogde schoolgebouwcomplex samen met de te behouden schoolvleugel een nieuw beeldbepalend karakter in de dorpskom verwerven. Ook de landschapskwaliteit vanuit de 'zichtpunten', zoals weergegeven in het beroepsschrift, zullen niet aan waarde moeten inboeten, nu het bestaand schoolgebouw beter in zicht komt en in zijn dakvolume en afmetingen refereert naar het kloostergebouw aan de straat.

Raadsman van aanvraagster wordt in zijn tussenkomend schrijven gevolgd dat door het invullen van de site met een nieuw kwalitatief schoolgebouw op de plaats van het oude klooster zonder meer het karakter van Huise, als een typische oude dorpskern, kan behouden blijven.

Een nieuw volume kan samen met het bestaande schoolgebouw resulteren in een kwaliteitsvolle inpassing in de dorpskern en in de wijdsere omgeving. Dit dient te worden geëvalueerd bij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor het project in casu.

De aanvraag tot slopen van de aangeduide gebouwen is begrijpelijk en kan aanvaard worden.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad oordeelt dat de excepties van de verwerende partij alleen onderzocht en beoordeeld moeten worden wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, en zoals hierna zal blijken, is dit niet zo.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 4.8.13 VCRO kan de Raad een bestreden vergunningsbeslissing schorsen bij wijze van voorlopige voorziening, onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat zij menen te lijden, als volgt:

"

Een mogelijke sloop betekent een definitieve zware schending door enerzijds het onherstelbaar waardeverlies van het deel (het authentieke dorp Huise) en anderzijds de zware aantasting van het geheel (schending van het meest centrale hooggelegen dorp Huise op de heuvelrug die als een meridiaan door dit landschap loopt en de mooiste erfgoederen met elkaar verbindt). Dit alles vertaalt zich uiteindelijk in het kwijtspelen van belangrijke toeristische troeven.

5.1. Groot waardeverlies van het deel

Een sloop zou een totale erfgoedwaardevermindering van het dorp betekenen aangezien het kloostercomplex een harmonisch dorpsgeheel vormt met de kerk ...

Huise zou hierdoor zijn waarde verliezen als uniek molendorp ... kloosterpand voor het grootste stuk het achtergronddecor van de beschermde Huisekoutermolen (stuk 6, foto opnamepunt 2) ... authentiek drieluik van molen, klooster en kerk ...

5.2. Zware aantasting van het geheel

. . .

Het dorp vormt het gezicht van een landschap. ... De magie van deze prachtige streek ... verbroken ... sloopvergunning staat gelijk met het absoluut te mijden kantelmoment ... voor het perfecte landschapsschilderij ...

5.3. Het toerisme

Mevrouw _____ runt op haar woonplaats een manege en een Bed & Breakfast ... prachtig zicht ... is een troef voor haar professionele activiteiten ...

Uit wat voorafgaat en het daarop aansluitend fotomateriaal blijkt dat het toeristisch potentieel in deze streek groot is en dit beseffen ook ... eerste en tweede verzoekers.

Graag zouden deze twee laatste ook hun kansen in de jonge sector van het dorps- en plattelandstoerisme willen benutten ...

De vernietigingsprocedure heeft geen schorsende werking, zodat ... sloping ... zo mogelijks op het ogenblik van de uitspraak over de vernietiging volledig zal voltooid zijn.

Aangezien het een bouwwerk van historisch en architectuurhistorisch belang betreft, kan absoluut niet achteraf worden overgegaan tot het herstel in de oorspronkelijke toestand. ..."

2. De verwerende partij antwoordt hierop:

"

Al deze argumenten zijn uiterst vaag en algemeen, op geen enkele wijze concreet onderbouwd of bewezen, en allerminst aan te merken als persoonlijk. Er is, gelet op bovenstaande, geen grond om tot schorsing van de bestreden beslissing over te gaan.

..."

De eerste tussenkomende partij voegt hier nog aan toe:

"...

Verzoekers slagen er echter niet in om het waardevolle karakter van het oude kloostergebouw als onderdeel van het dorp Huise aan te tonen en beperken zich tot vage, eenzijdige beweringen.

Tussenkomende partij verwijst echter naar de feiten, met name de omschrijving van de ankerplaats 'Kasteeldomeinen van Aaishove, Lozer, Mullem en Wannegem': alleen al uit de titel blijkt dat Huise zelf niet expliciet opgenomen is. Wanneer dit document verder grondig doorgenomen wordt, dan moet vastgesteld worden dat het oude kloostergebouw van Huise hierin niet vermeld wordt, zelfs niet als beeldbepalend onderdeel van de authentieke dorpskern.

Ook de opname op de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed van de volledige is niet gelinkt aan het oude kloostergebouw; in de omschrijving van dit erfgoed wordt naar het oude kloostergebouw niet verwezen ...:

Het oude kloostergebouw heeft dus op zich wel een zekere historische waarde en is beeldbepalend, maar het verdwijnen ervan betekent niet dat hiermee ook het waardevolle karakter van de aangehaalde ankerplaats en/of de dorpskern van Huise en/of de verloren gaat. Huise blijft een stukje Vlaamse Ardennen, een molendorp, een 'Vlaams volbloeddorp' zoals verzoekende partijen het noemen zodat de sloop geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt. Bovendien is het maar de vraag of het ingeroepen nadeel, voor zover correct, een voldoende persoonlijk nadeel in hoofde van de verzoekende partijen zou uitmaken.

Wat visuele hinder betreft, blijkt dat tweede en derde verzoekende partijen in de wonen, op enkele honderden meters van de bouwplaats en hierop dus geen rechtstreeks zicht hebben. Ook eerste verzoekende partij kan bezwaarlijk als rechtstreekse buur beschouwd worden. Uit de als stuk bijgevoegde luchtfoto blijkt dat hij geenszins naast het klooster woont.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, en dat dit begrip, voor de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627).

Opdat de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou kunnen bevelen, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel, dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals bepaald in artikel 4.8.13 VCRO, kan niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partijen kunnen ondervinden als gevolg van een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen.

Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met hetgeen in dat verband in het verzoekschrift wordt aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde documenten.

2.

Het is niet omdat de verzoekende partijen het verstoren van het 'magisch landschap' aan de kaak stellen, dat zij geen individueel en persoonlijk ernstig nadeel kunnen hebben bij een eventuele tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Dat het individueel belang van elk van de verzoekende partijen 'kan' samenvallen met het belang van anderen betekent niet ipso facto dat het beroep van de verzoekende partijen gelijkgesteld moet worden met een actio popularis.

Wel moeten de verzoekende partijen met concrete en precieze gegevens, voor elk van hen, enerzijds de ernst aantonen van het persoonlijke nadeel dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, hetgeen betekent dat zij concreet en precies de aard en de omvang van het nadeel moeten aanduiden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Daarbij kan de Raad, zoals reeds vermeld, alleen rekening houden met hetgeen in dat verband in het verzoekschrift wordt aangevoerd of met hetgeen blijkt uit de meegedeelde documenten.

3. De Raad oordeelt dat de verzoekende partijen in gebreke blijven voldoende concrete en precieze gegevens bij te brengen die toelaten de ernst en het persoonlijk karakter van de ingeroepen nadelen voor iedere verzoekende partij afzonderlijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.

De Raad kan, op basis van het verzoekschrift en een erbij gevoegd document wel vaststellen waar de woning van elk van de verzoekende partijen zich situeert ten opzichte van het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, maar niet het concrete, bestaande uitzicht van elk van hen op het kloostergebouw. Bijgevolg is evenmin duidelijk wat het verschil is tussen de bestaande toestand en de toestand na tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

- 4. Ook met betrekking tot de door hen aangevoerde erfgoedwaardevermindering is het de Raad helemaal niet duidelijk wat het persoonlijk nadeel is van elk van de verzoekende partijen.
- 5.
  Aangaande het toerisme voert alleen de derde verzoekende partij aan dat zij momenteel een Bed & Breakfast uitbaat, zonder hiervan echter een bewijsstuk bij te brengen.

Het is gissen naar de stand van zaken van het voornemen van de overige verzoekende partijen om "hun kansen in de jonge sector van het dorps- en plattelandstoerisme (te) benutten".

Voor de derde verzoekende partij is het toerisme, in de veronderstelling dat zij daaruit effectief een substantieel deel van haar inkomsten genereert, echter een financieel nadeel, dat principieel herstelbaar is. Zij toont het tegendeel niet aan.

Voor de overige verzoekende partijen is het toerisme echter duidelijk een bijzonder hypothetisch nadeel, dat de Raad niet als ernstig kan beschouwen.

- 6. De Raad oordeelt tenslotte dat het gegeven dat de procedure voor de Raad geen schorsend effect heeft, in beginsel en dus niet kennelijk zonder meer, beschouwd kan worden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.
- 7. Bij gebrek aan bijkomende gegevens zijn de door de verzoekende partijen ingeroepen nadelen dan ook niet, minstens onvoldoende, ernstig.

Deze vaststelling impliceert dat een onderzoek van het eventueel moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen niet meer relevant is.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat de Raad een bestreden vergunningsbeslissing alleen bij wijze van voorlopige voorziening kan schorsen ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien de Raad in het vorig onderdeel oordeelt dat de verzoekende partijen niet voldoende aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet nodig.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
- 2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de uitspraak ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 14 januari 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS,	voorzitter van de eerste kamer,	
	met bijstand van	
Heidi HUANG,	toegevoegd griffier.	
De toegevoegd griffier	.,	De voorzitter van de eerste kamer,
Heidi HUANG		Eddy STORMS